

Felperes: Halász Zsolt

Lakcím: [REDACTED]

Levelezési cím: [REDACTED]

Címzett: Magyarország Alkotmánybírósága

1015 Budapest, Donáti utca 35-45.sz.

Ügyszám:	
IV/1067-2/2018	
Dátum:	
2018 AUG 02.	
Példány:	Kezelőiroda:
1	
Melléklet:	
1 db	

Tárgy: Alkotmányjogi panasz benyújtása hiánypótlással,
eredeti indítvány kiegészítése egységes szerkezetben.

Hivatkozási szám: IV/1067-1/2018.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Halász Zsolt felperes

Levelezési cím [REDACTED]

[REDACTED] szám alatti lakos
meghatalmazott jogi képviselő: dr. Kaczmarski János ügyvéd útján - Meghatalmazást
mellékelem- (székhely: [REDACTED] Telefon: [REDACTED])

[REDACTED] az
Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv) 27. § alapján az
alábbi

alkotmányjogi panaszt terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.241/2017/9. számú ítéletének Alaptörvény-ellenességét

(mely a Budapest Környéki Törvényszék II. fokon 8.Mf.20.604/2016/16.szám alatt elbírált és
a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.M.96/2015/55 számú I. fokú
íteletén alapszik)

és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg, mivel a döntést hozók eljárásuk során megsértették az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését az alábbi indokok alapján, bizonyíthatóan.

A megsemmisíteni indítványozott Mfv.I.10.241/2017/9.számú Kúriai ítélet indokolásában „A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás” többek között a következőket tartalmazza:

[7] A Szegedi Fegyház és Börtön megkeresésére az I. rendű alperes 2010. október 4-én meghozott határozatában megállapította, hogy a 2009. augusztus 29-én elszenvedett baleset nem munkabaleset. Emellett 2010. október 3-án felvett egy „jegyzőkönyv nem

Dr. Kaczmarski János ügyvéd

munkabalesetről" megnevezésű okiratot, amelyben rögzítették, hogy a felperes az ágyról leesett, a hátát fájalta, megütötte. A jegyzőkönyv hátoldalára a felperes rávezette, hogy az nem a valóságot tartalmazza, ezért nem írja alá.

Ez a ténymegállapítás a Kúria által rögzített tényállási elem. Nyilvánvaló, hogy a munkahelyi baleset miatti elévülés csak a munkahelyi baleset jelleg elismerése után kezdődhetett, vagyis a munkahelyi baleset után évek múlva. A Kúria mégis helyben hagyta az elévülésre vonatkozó bírósági ítéleteket.

Továbbfolytatva a Kúriai ítélet indokolási részének idézését.

„Az első- és másodfokú ítélet” című részben a következőket írja

[15] Megállapította, hogy a II. rendű alperes balesetért való felelőssége teljes mértékben fennáll, de a nem vagyoni kárigény elévült, az ugyanis 2009. augusztus 29-én vált esedékessé. A felperes édesanyja 2011. február 3-án postára adott ugyan a II. rendű alperesnek egy érdeklődés tárgyú levelet, de az nem volt az elévülés megszakítására alkalmas írásbeli felszólítás, mert a felperes nem tudta bizonyítani, hogy kártérítési igénybejelentő lapot és meghatalmazást is postára adott. A periratok között az iratok másolatai fellelhetők voltak, de a II. rendű alperes állította, hogy ezek nem érkeztek meg hozzá. A II. rendű alperesnek 2013. április 29-én postára adott írásbeli felszólítása 2013. május 2-án, azaz az elévülési idő elteltét követően érkezett meg.

Ezt a megállapítást ugyancsak a Kúria rögzíti és ez az általam hivatkozott Alaptörvény szakasz megsértését bizonyítja. Az utolsó mondat tényként rögzíti, hogy „A II. rendű alperesnek 2013. április 29-én postára adott írásbeli felszólítása 2013. május 2-án, azaz az elévülési idő elteltét követően érkezett meg.” Azt a Bíróságok sem tudják megmagyarázni, de nem is foglalkoznak vele, hogy ez a megállapítás miként van összhangban az 1992. évi XXII. törvény „A Munka Törvénykönyvéről” a munkaviszonyból származó igény elévüléséről szóló 11.§. (3) és (4) bekezdéseivel.

(3) Ha a jogosult az igényét menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított hat hónapon belül ezt akkor is megteheti, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból hat hónapnál kevesebb van hátra.

(4) Az igény érvényesítésére irányuló írásbeli felszólítás, az igénynek a bíróság előtti érvényesítése, megegyezéssel történő módosítása, az egyezségkötés, valamint a kötelezett elismerése az elévülést megszakítja.

[18] A törvényszék szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes nem vagyoni kártérítés iránti igénye elévült. Az ezzel kapcsolatos jogi álláspontjával és a bizonyítékok értékelésével egyetértett. Kiemelte, hogy a II. rendű alperes minősült munkáltatónak, ezért nem volt helye egyetemleges marasztalásnak, az elsőfokú bíróság helyesen utasította el az I. rendű alperessel szemben a teljes keresetet

[20] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 206. § (1) bekezdésnek megfelelően értékelte az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat, köztük a felperes édesanyjának 2011. február 3-ai levelét, mivel az kártérítési igényérvényesítésére irányuló felszólítást nem tartalmazott. A 2010. október 3-ai jegyzőkönyvben felvezetett felperesi észrevétel sem volt ilyenek tekintetében

[21] A törvényszék kifejtette, hogy a felperes a vagyoni kárként érvényesített járadékigényét a baleset napjától kérte megállapítani 2015. november 2-ai beadványában. Erre tekintettel a járadékigénnyel összefüggésben az elévülési idő is a baleset napjától kezdődött, annak előterjesztésekor pedig az a nem vagyoni kártérítési igényhez hasonlóan elévült.

Ezeket a megállapításokat ugyancsak a Kúria rögzíti! Továbbá azt is rögzíti, hogy az egyébként hamis jegyzőkönyv készítésében közreműködő alperesi véleményt vita nélkül elfogadta, miszerint az édesanya által küldött ajánlott levél „kártérítési igényérvényesítésére irányuló felszólítást nem tartalmazott” Ez pedig valóban hátrányos megkülönböztetés!

Még meglepőbb a [21] pontban foglalt megállapítás, miszerint azzal próbálja bizonyítani az elévülés tudomásul vételét a felperes részéről, hogy „a felperes a vagyoni kárként érvényesített járadékigényét a baleset napjától kérte megállapítani 2015. november 2-ai beadványában”.

Továbbfolytatva a Kúriai ítélet indokolási részének idézését.

„A felperes felülvizsgálati kérelme és az alperesek ellenkérelme” című részben

[22] A felperes felülvizsgálati kérelme - tartalmában – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével az elsőfokú ítélet megváltoztatására, a II. rendű alperes kereset szerinti marasztalására irányult.

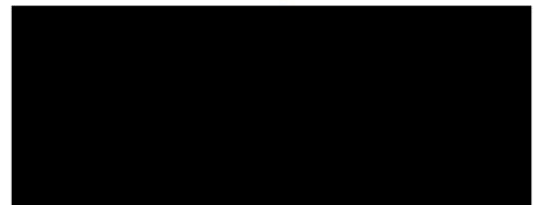
[23] A törvényszék megalapozatlanul hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, mert az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a II. rendű alperesnek felróható magatartás miatt nem tudott a törvényben előírt kötelezettségének eleget tenni. A II. rendű alperes ugyanis a régi Mt.185. § rendelkezését megsértve tizenöt napon belül nem hívta fel a kárigénye bejelentésére. Erre tekintettel az elévülési időt „nincs mihez viszonyítani”, ezért az 2012. augusztus 29-én nem évülhetett el.

[27] A bíróságok nem vizsgálták, hogy a II. rendű alperes miért nem válaszolt a balesettel kapcsolatban a felperes részéről küldött iratokra. Nyilvánvalóan az volt a szándéka, hogy az időt húzza, az elévülés bekövetkezzon.

[28] Az a felróható magatartás, amit a II. rendű alperes a baleset bekövetkeztétől tanúsított, és az eljárása, hogy a felelősségét leplezze, törvénysértő volt, ezáltal megfosztotta a felperest tisztességes eljáráshoz való jogától.

[29] Az eljáró bíróságok jogsértően állapították meg igénye elévülését, mert a régi Mt. 185. §-át figyelmen kívül hagyva olyan, a II. rendű alperes által 2009. szeptember 7-ére visszadátumozott okiratot fogadott el bizonyítékként, amelyre 2015. nyaráig nem is hivatkozott, továbbá amelyet a kárigényre való felhívással együtt nem postázott a felperes részére.

Mindezeket a felperesi kérelmeket azért idézem csupán, mert a Kúria helybenhagyó döntése szerint felperes nem jelölte meg a konkrét jogszabályhelyt igénye érvényesítésére, holott a fentiekből kitűnik, hogy kérelmében jórészt az elévüléssel foglalkozott. Hivatkozom itt a régi Pp.272.§. (3) bekezdésére, mely a következőket tartalmazza:

„(3) Ha a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem nem utasítható el.”

Idézek a Kúriai ítélet indokolási részének „A Kúria döntése és jogi indokai” című részéből is:

[35] A jogerős ítélet a felperes 2009. augusztus 29-én bekövetkezett balesetével kapcsolatos vagyoni és nem vagyoni kárigényeit elévülés miatt utasította el. A döntés a régi Mt. 11. § rendelkezésein alapul. Megsértett jogszabályhelyként azonban a felperes e rendelkezésre nem hivatkozott, ezért önmagában a régi Mt.

185. § rendelkezésére utalás nem eredményezheti a felülvizsgálattal elérni kívánt cél megvalósulását, vagyis a keresetének helyt adó döntés meghozatalát. A régi Mt. 185. § rendelkezése ugyanis az elévülésről nem szól, hanem a munkáltató károkozásakor érvényesíthető kárigény bejelentésére irányadó eljárási szabályokat tartalmazza.

A bírósági eljárások során folyamatosan hangoztattam, hogy kártérítési igényem a régi Mt 11.§-a alapján nem évülhetett el. A Kúria előtt, a tárgyaláson a jogi képviselőm szóban is összefoglalta, hogy a felülvizsgálati eljárást azért kezdeményeztem, mert a jogszabályokban biztosított jogos igényeimet az alperesi magatartás miatt nem tudtam érvényesíteni, pedig a csalárd alperesi magatartás miatt az elévülés megszakadt és egészen az igény érvényesítésére irányuló (ráutaló magatartású) felszólításig nyugodott. Lehet, hogy folyamatosan nem erre a jogszabályhelyre hivatkoztam, de a bíróságok sem gyakorolták azt a feladatukat, amit a régi Pp az anyagi igazság érvényesülésének biztosítására előírt:

3. § (1) A bíróságnak az a feladata, hogy a jelen törvény céljának (1. §) megfelelően az anyagi igazság kiderítésére törekedjék. A bíróság evégett hivatalból gondoskodik arról, hogy a felek a perben jogaikat helyesen gyakorolják és perbeli kötelességeiknek eleget tegyenek. A bíróság köteles a feleket a szükséges tájékoztatással ellátni és őket jogaikra, illetőleg kötelességeikre figyelmeztetni.

Tudomásul veszem:

- hogy alkotmányjogi panasz benyújtására akkor van lehetőség, ha az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát bírósági döntéshozatal során sértették meg.
- hogy az alkotmányjogi panasz nem irányulhat a bírói döntés jogszerűségének vagy megalapozottságának felülvizsgálatára, az Alkotmánybíróság nem egy további jogorvoslati fórum a rendes bírósági rendszerben. Az Alkotmánybíróság azt vizsgálja, hogy a bírói döntés vagy az alkalmazott jogszabályi rendelkezés sérti-e az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát.

Kérem vegyék azt figyelembe a döntésüknél, hogy nekem - mint munkahelyi balesetet elszenvedőnek - jogom lett volna a jogszabályi rendelkezések alapján kártérítésre, azonban a bírósági eljárásokban azt folyamatosan elutasították - álláspontom szerint megalapozott igényemet - ha kellett, ehhez az eljárás alatt az alperesek még bűncselekmény elkövetésétől sem riadtak vissza. A bírósági eljárásokban végig következete

hogy én egy köztörvényes bűnöző vagyok és úgy tűnik, ezért nem vették figyelembe érveléseimet. Kétség esetén mindig a büntetés végrehajtási intézet, illetve börtönbeli munkáltatóm javára döntöttek, aminek eredményeként 84 % rokkantként, tolókcocsiba kényszerülve élek, a jogos igényem elutasításának tudatával.

Az Alkotmánybíróság bírói döntés felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörét az Alaptörvénynek az Alkotmánybíróságról szóló 24.cikk (1) bekezdés d.) pontja állapítja meg, míg az Alkotmánybíróság részére az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdése b.) pontja biztosítja az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntés megsemmisítését. Az Alaptörvényben biztosított jogosítvány érvényesítésére az Abtv 27.§-a biztosította részemre az alkotmányjogi panasz előterjesztésének jogát.

27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Alkotmányjogi panaszomat az Alaptörvény XXIV cikk (1) bekezdésének és a XXVIII.cikk (1) bekezdésének megsértésére alapítom a bírósági eljárásokban.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

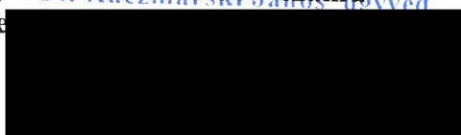
(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 14.M.96/2015/55. számú ítéletével a munkahelyi baleset miatti kártérítési kereset

fellebbezést nyújtottam be a Budapest Környéki Törvényszékhez, amely eljárása során 8.Mf.20.604/2016/16.számú ítéletével az első fokon eljáró Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság fenti számú ítéletét helybenhagyta. Ezt követően felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Kúrához, mint felülvizsgálati bírósághoz, azonban a felülvizsgálati kérelem alapján eljáró Kúria az Mfv.I.10.241/2017/9.számú ítéletével a másodfokon eljáró bíróság ítéletét hatályában fenntartotta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése.

A jogorvoslati lehetőségeket kimerítettem, a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje.

Nyilatkozom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került, azon belül adom be jelen alkotmányjogi panaszomat.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása.

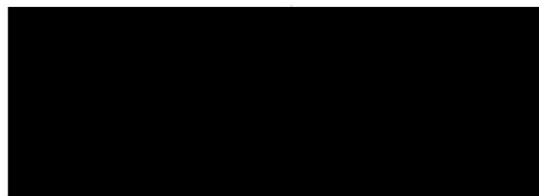
Az alkotmányjogi panaszomban leírt bírói döntések Alaptörvényben biztosított személyes jogaimat megsértették, tekintettel arra, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon intézzék, valamint ügyeit tisztességes határidőn belül rendezzék, ami nálam nem valósult meg.

Hiszen a büntetés végrehajtási intézetben a foglalkoztató által irányított munkám során elszenvedett munkahelyi balesetemet hamis jegyzőkönyv alapján, nem munkahelyi balesetnek minősítették, annak munkahelyi baleseti jellegét csak évek múltán ismerték el.

Az eljáró bíróságok pedig a tények ellenére folyamatosan úgy jártak el, mintha nekem a munkahelyi balesetem megtörténtekor - azaz 2009-ben - megnyílt volna a kárigényem érvényesítésének lehetősége és az igényem ennek alapján 3 év alatt elévült.

A bíróságok, bár tudomásuk volt arról, hogy jogszabályban előírt határidőben, a jegyzőkönyv meghamisításával, balesetemet nem munkahelyi balesetnek minősítették alperesek, az eljáró bíróságok ítéleteikben mindig az elévülés nyugvása, vagy megszakítása nélkül számolták az elévülési időt.

Folyamatosan figyelmen kívül hagyták azt a tényt, hogy nekem ténylegesen csak 2014. december 1-e után volt lehetőségem a kárigényem előterjesztésére. Az alperesek ezzel a magatartásukkal az engem ért jog és érdeksérelmen túl, megakadályozták a megfelelő gyógykezelésemet, amivel ha vissza nem is lehetett volna fordítani egészségkárosodásomat (84%), de állapotromlásomat lassítani lehetett volna. A folyamatosan ért zaklatások (hamis tanúvallomások) és megaláztatások is tovább rontották a mentális állapotomat.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság az I. és II. fokú ítéleteket helyben hagyta, az azokban szereplő helytelenül megállapított tényállások alapján, de egyetlen esetben sem vizsgálta az alperesek jogszabálysértő közrehatását igényem érvényesítésének felróható akadályozásában. A bíróságok nem vizsgálták azt a régi Ptk-beli tilalomnak az érvényesítését sem, hogy (Ptk. 4.§. (4) bek. második mondata) „Saját felróható magatartására, előnyök szerzése végett senki sem hivatkozhat.”

Az alperes azáltal, hogy a 1992. évi XXII. törvény „A Munka Törvénykönyv” IX. fejezet 185. §-ának rendelkezését nem tartotta be a baleset kivizsgálása során és a baleset napjától számított 15 napon belül nem küldött nekem kártérítés kezdeményezésére való felhívást - amit 2014 december 01-ig folyamatosan el is halasztott neki felróható okból -, megfosztott engem a tisztességes eljárás lehetőségétől.

1992. évi XXII. törvény „A Munka Törvénykönyvéről” a munkaviszonyból származó igény elévüléséről a következők szerint rendelkezik:

- 11.§.(2) Az igény elévülése az esedékessé válástól kezdődik. Az igény elévülését hivatalból kell figyelembe venni. Az elévülés utáni teljesítést elévülés címén visszakövetelni nem lehet.

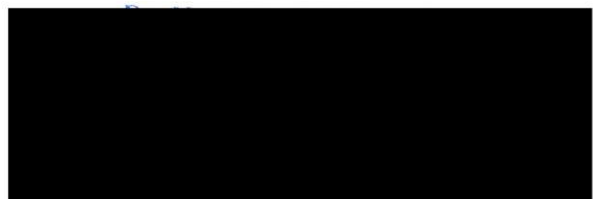
- (3) Ha a jogosult az igényét menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított hat hónapon belül ezt akkor is megteheti, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból hat hónapnál kevesebb van hátra.

- (4) Az igény érvényesítésére irányuló írásbeli felszólítás, az igénynek a bíróság előtti érvényesítése, megegyezéssel történő módosítása, az egyezségkötés, valamint a kötelezett elismerése az elévülést megszakítja. Az elévülés megszakadása, illetőleg az elévülés megszakítását előidéző eljárás jogerős befejezése után az elévülési idő újra kezdődik. Ha az elévülést megszakító eljárás során végrehajtható határozatot hoztak, az elévülést csak a végrehajtási cselekmények szakítják meg.

A bíróságok jogszabálysértően jártak el azzal, hogy folyamatosan az alperesek védekezését fogadták el az elévülési idő tekintetében úgy, hogy az okirati bizonyítékokból egyértelműen megállapítható volt az alperesek nem szabálykövető magatartása balesetem kivizsgálása során.

Azzal pedig, hogy a Kúria is helyben hagyta az alapítéletet, a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogomtól fosztott meg. (Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés)

Ez a magatartás álláspontom szerint alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, amely magatartás nemcsak engemet, hanem minden állampolgárt sért.

Tények:

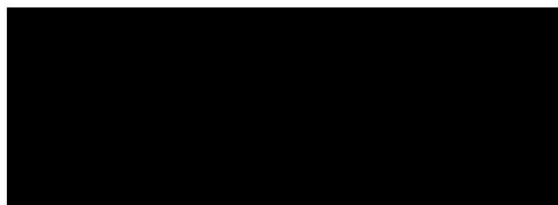
2009. augusztus 29-én is a munkámat végeztem a II. rendű alperes műhelyében, amely során az állványról leestem és 8 napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedtem el. A bekövetkezett baleseti sérülésem miatt súlyos egészségügyi elváltozásaim és egészségügyi károsodásaim keletkeztek, ami a mindennapi életemre is jelentős hatással van. 84%-os rokkant lettem és jelenleg is tolókosiban vagyok, az életminőségem maradandóan károsodott. A bekövetkezett munkahelyi balesetem óta 4 különböző igazságügyi orvosszakértői vélemény készült az állapotomról, az első 2009. október 14-én, a második 2012. május 15-én, a harmadik 2013. július 11-én és az utolsó, a kártérítési per alatt 2016. május 25-én.

Az eljárás során megállapítást nyert, hogy a munkahelyi balesetért II. rendű alperes felelőssége megállapítható. Az eljárás során az alperesek is meghallgatásra kerültek, ahol bár tévedésre hivatkozva, de elismerte az I. rendű alperes, hogy a 2010. október 3-án és 4-én általa kiállított munkahelyi baleseti jegyzőkönyv és határozat valótlan adatokat tartalmazott a balesetem körülményeivel kapcsolatban, hiszen 2010. október 3-án a baleseti jegyzőkönyvben az állt, hogy a balesetem napján nem is dolgoztam, a zárkamban ágyról leesés következtében sérültem meg.

Az I. rendű alperes tehát kirívóan súlyos jogellenes magatartást tanúsított azzal, hogy a jegyzőkönyvet meghamisította úgy, hogy nem végeztem munkát az adott napon, és ezzel kizárta a felelősségét a munkahelyi balesetem során, tekintettel arra, hogy az MT 166. §.(1) bekezdése szerint a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt.

Vagyis valótlan adatokat állított az állítólagosan 2010. október 3-án készített baleseti jegyzőkönyvében és hamis bizonyítékot kreált arról, hogy az általam követelt kártérítésnek nincs jogalapja. Annak ellenére, hogy tudta jól, felelőssége a baleset bekövetkezéséért megállapítható volt, a kár bekövetkeztében nem hatottam közre. II. rendű alperes pedig a régi Mt.185.§. rendelkezését sértette meg azzal, hogy a baleset bekövetkeztétől számított 15 napon belül - tehát legkésőbb 2009. szeptember 13-ig - részemre nem küldte meg a baleseti jegyzőkönyvet és a kártérítési igényre való felhívását, amit csak 5 év múlva 2014. december 1. napján tett meg. Ekkor sem az általa hivatkozott 2009. szeptember 7-re kiállított munkahelyi baleseti jegyzőkönyvet és kártérítési igényre való felhívását küldte meg, hanem a 2014. december 1-re kiállított teljesen más tartalommal bíró jegyzőkönyvet.

Pedig állítása szerint 2009. szeptember 7-én már kiállított egy munkahelyi baleseti jegyzőkönyvet, de amikor a bíróságon megkérdezték tőle, hogy akkor miért nem küldte azt meg nekem 15 napon belül és azóta sem, erre kielégítő választ nem tudott adni. Az Mt 167. §.(1) bekezdése alapján a II. alperes köteles lett volna a teljes káromat megtéríteni, azonban ez nem történhetett meg, mert a II. rendű alperes kirívóan súlyos jogellenes magatartása befolyásolta a kártérítési igényem bejelentését. Neki felróható okból, számomra nem kézbesítették sem 15 napon belül - ahogy a jogszabály rendelkezett -, sem pedig 2009-től - 2014-ig bezárólag a munkahelyi baleseti jegyzőkönyvet. Ennek kivizsgálására irányuló indítványom ellenére az alperesi álláspontot mind az I., mind pedig a II. fokon eljáró bíróság így és ebben a formában elfogadta.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság, a Budapest Környéki Törvényszék és a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Alaptörvény-ellenesen döntött, mivel a Váci BV. Intézet I. rendű alperes - mint fogva tartó - a közokirat hamisítással bűncselekményt követett el, amit a [REDACTED] II. rendű alperes - mint a foglalkoztatást végző - munkáltató védelmében tett, amit véleményem szerint az eljárás során az I., a II. fokú bíróság, majd a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság is - bár tudomása volt róla -, nem értékelt alperesekkel szemben negatív tényként, hiszen alperesek, de eljárásuk során a bíróságok is, súlyosan megsértették az Alaptörvény XXIV cikk (1) bekezdését és a XXVIII.cikk (1) bekezdését velem szemben.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A tisztességes eljárás elve a jogállamiság és a demokratizmus része, véleményem szerint a tisztességes eljárás elemét képező „fegyveregyenlőség elve” mindkét félre vonatkozik, nemcsak az alperesekre, hanem rám is. Álláspontom szerint a tisztességes eljárás alapja, hogy I. rendű alperes által elkövetett bűncselekményt nem hagyom figyelmen kívül, az alperesek közrehatását ki kellett volna vizsgálni, az alperes elévülésre vonatkozó álláspontjára alapozva ítéletet nem hozok és a II. rendű alperes által a régi Mt.185.§ rendelkezésének megsértését kötelezően figyelembe veszem, hiszen a jogszabályi kötelezettségének a II. rendű alperes nem tett eleget, ezzel korlátozta a kártérítési igény bejelentési jogaimat egy esetleges kártérítési eljárásban.

Ezzel szemben a bíróság az elévülési időnél a II. rendű alperesi érvelést vette figyelembe és fogadta azt el, amikor úgy nyilatkozott az ítéletének indoklásában, hogy az ügy elévült 2012. augusztus 29-én. Továbbá figyelmen kívül hagyta a bíróság azt a tényt is, hogy a meghatalmazott édesanyám 2011. február 3-án levelet írt a II. rendű alperesnek, melyhez mellékelte egy meghatalmazást és egy kártérítési igénybejelentőt, melyre II. rendű alperes semmilyen választ nem adott és azóta sem reagált, viszont a peres eljárásban már úgy nyilatkozott, hogy az általa 2011. február 8-án átvett ajánlott küldemény borítékjában kizárólag egy érdeklődő levél volt, más nem. Ezt az állítólagos hiányos borítékot, még határidőn belül lehetett volna tisztázni, ha az alperes a törvényi minimumot teljesíti és érdemben válaszol a „beadványra”.

A bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt is, hogy a II. rendű alperes által bevont [REDACTED] fogvatartott valótlanul tett vallomást az eljárásban. A II. rendű alperes pedig az általa hivatkozott 2009. augusztus 29-én kelt f [REDACTED]

bíróságnak nem is bocsátotta rendelkezésére, viszont a védekezésében hivatkozott rájuk, amit a bíróságok mint bizonyítékot el is fogadtak, holott a 2009. augusztus 29-én kelt fogvatartotti jelentést az alperes „elveszett” címszóval becsatolni nem tudta, mint bizonyító okiratot.

Alaptörvény XV. cikk, Hátrányos Megkülönböztetés:

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő, minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

Véleményem szerint azért tanúsította ezt a hátrányos megkülönböztetést az eljáró I. fokú bíróság, mert én egy köztörvényes bűnöző vagyok, aki nem mellesleg szabadságvesztés büntetés letöltésének elmulasztása miatt körözés alatt is állok.

Ezt a megkülönböztetést alkalmazta a II. fokon eljáró bíróság is, de így tett a Kúria is, mint felülvizsgálati bíróság, mely magatartás alapjaiban véve teljesen jogszerűtlen volt az egész eljárás alatt. Egyébként az alperesek mind az I. fokú, mind a II. fokú eljárásban is többször tettek írásban utalást a jelenlegi helyzettel kapcsolatban, ugyanez történt a felülvizsgálati eljárásban részükről tett ellen kérelemben is, ahol úgy kezdték a nyilatkozatukat, hogy velem szemben körözés áll fenn 2014-óta és ilyen mivoltomban kértem a felülvizsgálati eljárás lefolytatását.

Nem tudom másnak nevezni ezt, mint hátrányos megkülönböztetés az általam kezdeményezett munkajogi kártérítési eljárásban, aminek semmi köze nem lehetett volna az általam elkövetett bűncselekményhez.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság alaptörvény-ellenesen hagyta helyben az ügyben született alapítéletet, hiszen a balesetkor a Munka Törvénykönyvről szóló akkor hatályos 1992. évi XXII. Törvény 11.§. (3) bekezdését figyelmen kívül hagyta, mely szerint „Ha a jogosult az igényét menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított hat hónapon belül ezt akkor is megteheti, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból hat hónapnál kevesebb van hátra”.

Az alperesnek egyértelműen felróható magatartása nyilatkozott meg akkor, amikor egyáltalán nem kézbesítette a részemre az általa állítólag 2009.09.07-én kiállított munkahelyi baleseti jegyzőkönyvet és a kártérítési igénybejelentésre való felhívás határozatát, mellyel több mint 5 évig megakadályozott abban, hogy az alaptörvényben biztosított alapjogaimat érvényesíteni tudjam vele szemben.

Ennek folytán pedig egyértelműen kijelenthető, hogy amikor 2014.12.01-én - 5 év és 3 hónappal a baleset után - első alkalommal elbírálta az alperes a kártérítési igénybejelentőmet, az 1992. évi XXII. Törvény 11.§. (3) bekezdésének megfelelően 6 hónap a rendelkezésemre állt a kártérítési igényem előterjesztésé

történt a részemről, bírósági eljárást kezdeményeztem alperessel szemben, eszerint pedig nem évült el az alperes kártérítési felelőssége velem szemben.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek (2018.06.12-én kezdeményezett indítványban becsatolásra kerültek)

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Nem kezdeményeztem az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el.

Az ügyszámra vonatkozó ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, jelen indítványhoz csatolva

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról.

Hozzájárulok a személyes adataim nyilvánosságra hozhatóságáról.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata.

(1-22-ig sorszámozva) dokumentumok másolata.

Indítvány:

Tekintettel arra, hogy az eljáró bíróságok súlyosan megsértették az Alaptörvény XXIV.cikk (1) bekezdésében és a XXVIII.cikk (1) bekezdésében foglaltakat - ezáltal a Kúria helybenhagyó ítélete Alaptörvény-és Alkotmány ellenes, ezért kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.241/2017/9. számú ítéletét semmisítse meg.

Kelt: Pécsvárad, 2018. július 26.

Halász Zsolt felperes

indítványozó

Ellenjegyzem:

Dr.Kacz

